

Στη μακρινή Αυστραλία μαθαίνουν Ελληνικά! (Κατερίνα Χουζούρη)

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

Ως δεύτερη γλώσσα και όχι ως διδασκόμενη μόνο σε μαθητές ελληνικής καταγωγής, όπως ίσχυε μέχρι προσφάτως, είναι η Ελληνική, στην Αυστραλία. Αυτή η απόφαση της Επιτροπής Διαμόρφωσης του Εθνικού Προγράμματος Διδασκαλίας Γλωσσών (ACARA) της Αυστραλίας, ικανοποίησε την ελληνική ομογένεια, καθώς διαμορφώνει νέες προοπτικές για την ελληνική γλώσσα στο εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας

WE SPEAK GREEK in MARCH
ΜΙΛΑΜΕ ΕΛΛΗΝΙΚΑ τον ΜΑΡΤΙΟ

Speak Greek in March

Τον Μάρτιο μιλάμε Ελληνικά

Sponsors

- Victorian Multicultural Commission
- Merino & Jumbuck
- Community Languages Australia

3XY NEOS KOSMOS IA NEA

Αξίζει εδώ να σημειωθεί ότι κάθε χρόνο, τον μήνα Μάρτιο, η ελληνικές κοινότητες της Αυστραλίας συντονίζονται για τους εορτασμούς, για την Εθνική Επέτειο της 25ης Μαρτίου. Πέρυσι όμως, τον Μήνα Μάρτιο πραγματοποιήθηκε μία τεράστια καμπάνια με τίτλο Speak Greek in March (Μιλάμε Ελληνικά το Μάρτιο), με στόχους [1]: «Να καθιερωθεί ο Μάρτιος ως ο μήνας της Ελληνικής γλώσσας. Να ενθαρρυνθεί η εκμάθηση της Ελληνικής γλώσσας στην Ελληνική διασπορά. Να προωθηθεί η Ελληνική γλώσσα ως μια από τις αρχαιότερες και πλουσιότερες γλώσσες του κόσμου και παράλληλα με τη Λατινική, ως πηγή ανάπτυξης άλλων σύγχρονων γλωσσών».

Σ' αυτούς τους καιρούς της πνευματικής πενίας, όπου η ενασχόληση με τη γλώσσα θα μπορούσε να θεωρηθεί «πολυτέλεια», (εδώ δεν έχουμε να φάμε με τη γλώσσα θα ασχοληθούμε, θα έλεγαν κάποιοι), αξίζει να θυμηθούμε και να θυμίσουμε στους ιθύνοντες, αυτά που είχε πει ο Οδυσσέας Ελύτης, στον Λόγο του στην Ακαδημία της Στοκχόλμης, για την ελληνική γλώσσα:[2]

«Μου εδόθηκε, αγαπητοί φίλοι, να γράφω σε μια γλώσσα που μιλιέται μόνον από μερικά εκατομμύρια ανθρώπων. Παρ' όλ' αυτά, μια γλώσσα που μιλιέται επί δυόμισι χιλιάδες χρόνια χωρίς διακοπή και μ' ελάχιστες διαφορές. Η παράλογη αυτή, φαινομενικά, διάσταση, αντιστοιχεί και στην υλικοπνευματική οντότητα της χώρας μου. Που είναι μικρή σε έκταση χώρου και απέραντη σε έκταση χρόνου. Και το αναφέρω όχι διόλου για να υπερηφανευθώ αλλά για να δείξω τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει ένας ποιητής όταν χρησιμοποιεί για τα πιο αγαπημένα πράγματα τις ίδιες λέξεις που χρησιμοποιούσαν μια Σαπφώ ή ένας Πίνδαρος π.χ. —χωρίς ωστόσο να έχει το αντίκρισμα που είχαν εκείνοι επάνω στην έκταση της πολιτισμένης τότε ανθρωπότητας.

Εάν η γλώσσα αποτελούσε απλώς ένα μέσον επικοινωνίας, πρόβλημα δεν θα υπήρχε. Συμβαίνει όμως ν' αποτελεί και εργαλείο μαγείας και φορέα ηθικών αξιών. Προσκτάται η γλώσσα στο μάκρος των αιώνων ένα ορισμένο ήθος. Και το ήθος αυτό γεννά υποχρεώσεις...».

Κατερίνα Χουζούρη

[1] <http://speakgreekinmarch.com/>

[2] Ελύτη Οδ., 1992, *Εν λευκώ*, Εκδ. Ίκαρος, Αθήνα